

[Undervisningsministeren.]

rerne for V, K og R i dag har rettet imod det foreliggende lovforslag, falder tungt tilbage på den tidligere regerings lovgivning og administration på dette område, og det svar, som jeg nu skal give på de enkelte fremsatte kritikpunkter, bliver altså samtidig et forsvar for hovedparten af den tidligere regerings politik i disse sager. Det kræver, som man vil forstå, nogen overvindelse, men jeg skal forsøge at bøje mit stive sind, idet jeg naturligvis først skal huske at takke socialdemokratiets og SF's ordførere for tilslutning til lovforslaget.

Jeg kan give tilslutning til det af hr. Knud Bro fremsatte ønske om at få slået fast, at der bliver tale om en urafstemning til legitimering af, hvem studenterrådet er, og hvilke valgeregler der skal følges. Jeg er i så henseende ganske enig med de bemærkninger, som hr. Morten Lange gjorde.

Hr. Knud Bro fremsatte derefter ønske om et direktorat for de høje uddannelser. Jeg vil sige derom, at det er meget tænkeligt, at man skal det. Vi har for nylig i undervisningsministeriet nedsat en styringsgruppe og en strukturrationaliseringsgruppe, som har til opgave netop at se på undervisningsministeriets fremtidige organisation, herunder på spørgsmålet om det hensigtsmæssige i at have et direktorat for al videregående uddannelse.

Fru Merete Bjørn Hanssen rejste også en række spørgsmål. Jeg skal først sige, at de forhold, som loven blander sig i — og det er jo rigtigt, at loven blander sig i nogle forhold — det er præcis, hvad der er sædvane på sådanne områder, sådan som jeg allerede har nævnt det. Det fremgik af en række af fru Merete Bjørn Hanssens ræsonnementer, at det var, ligesom hun forestillede sig, at man her lovgav for et ganske bestemt studenterråd. Man havde næsten fornemmelsen af, at fru Merete Bjørn Hanssen mente, at der blev lovgivet for en bestemt personkreds. Jeg vil gerne sige, det er en fundamental misforståelse. Der lovgives om et princip om enhedsrepræsentation.

Hr. Samuelson rejste direkte spørgsmålet: hvis nu der dannes flere studenterråd, hvilket studenterråd bliver da Studenterrådet? Herom vil jeg sige, at en af den nuværende styrelseslovs mange uheldige virkninger er, at den har splittet studenterne i så mange

forskellige grupper, at ingen af dem — det er jeg enig i — kan siges at repræsentere studenterne eller bare et flertal af disse. Ved valgene på Københavns universitet i efteråret fik moderate studenter og konservative studenter en stemmedeltagelse på ca. 14 pct. i gyldige stemmer, så vidt jeg husker. Studenterrådet, der ikke har afholdt nyvalg i 1971, har kun tallene fra studenterrådsvalget i 1970 at henvide til; ved dette valg var stemmedeltagelsen ca. 30 pct., idet 18,5 pct. stemte på studenterråds kandidater, og 9,5 pct. stemte blankt eller på moderate studenterkandidater. Ved konsistorievalgene på Århus universitet i efteråret var stemmedeltagelsen, så vidt jeg husker, 18,9 pct.; hvordan de enkelte lister er blevet repræsenteret, ved jeg ikke, da ministereiet endnu ikke har modtaget nogen indberetning fra Århus universitet herom. Men uanset fordelingen på lister viser alene stemmeprocenten, at ingen liste kan siges at repræsentere et flertal af de studerende.

Styrelseslovens krav til listevalg har således til fuldkommenhed formået at splitte de studerende, og hvis det var det, den tidligere regering havde til hensigt med styrelsesloven, så kan man trygt sige, at det er opnået i et imponerende omfang; man har endog opnået en partipolitisk splittelse i et sådant omfang, at det næsten må have overgået forventningerne.

Det kan derfor vise sig mest hensigtsmæssigt og nødvendigt — og jeg giver gerne tilsagn herom, hvis udvalget kan være enig i det — at studenterne ved en urafstemning tilkendegiver, hvilke valgeregler og statutter for studenterrådet de vil følge. Det vil under alle omstændigheder være en mere demokratisk fremgangsmåde end blot at få konstateret, hvem der sidder på det nuværende studenterrådsapparat. Jeg er enig i, at det sidstnævnte ikke er tilstrækkeligt.

Fru Merete Bjørn Hanssen stillede et spørgsmål om, hvorvidt jeg havde til hensigt at opfylde LOs krav om at udpege repræsentanter for det teknisk-administrative personale i de styrende organer. Allerede under folketingets behandling af forslaget til universitetsstyrelsesloven fandt man fra socialdemokratiets side, at det tekniske og administrative personale ikke opnåede tilfredsstillende repræsentation i universitetsorganerne, og det forhold mener jeg bør